

Hyvä asia

Suomalainen TV-selostaja tokaisee parinakin päivänä, että tämä on hyvä asia. Asiantuntija myötäilee, että niin on, eteenpäin on menty. Ai, että mikä on niin hyvä asia? No se että Venäjä on saanut niin vähän mitaleja juuri päättyneistä karkeloista. Moskovassa se rohmusi seitsemän kultaa ja kaiken kaikkiaan 17 mitalia. Nyt tuli vaivaiset kaksi kultaa ja kaksi muuta mitalia.

Entinen huippumaileri lordi Coe valittiin juuri Kansainvälisen yleisurheiluliiton puheenjohtajaksi. Hän on uhonnut, että tästedes dopingia käyttäneet urheilijat tuomitaan armotta. Myös menneitten kisojen voittajien näytteiden syynäystä jatketaan ja otetaan ansiottomat doping-mitalit pois. Präniköitä on siis ropisemassa jälkikäteen, toivottavasti meillekin.

Dopingin kehitystä voidaan verrata viruksiin ja bakteereihin. Vastatoimet tehostuvat, mutta evoluution ansiosta luonnon mikrobit pysyvät aina vaan vähän edellä. Samoin toimii ihmisten junailema urheilijoiden kemiallinen käsittely. Se kehittyy, ja testit tulevat perässä. Kunpa tietäisi, millaisia uusimmat lääkintäkonstit nyt ovat.

Yleisurheilun ennätyksiä ja menneitä tulostasoja silmäillessä ei voi kuin ihmetellä. Kilpailupaikat, välineet ja harjoittelumenetelmät kehittyvät hurjaa vauhtia, mutta monissa lajeissa tulostaso laahaa pahasti.

Yleisurheilussa kummitelee muutama poikkeuksellisen vanha maailmanennätys. Neukku Juri Sedyh heitti vuonna 1986 moukaria lähes 87 metriä, ja jenkki Randy Barnes työnsi kuulaa yli 23 metriä vuonna 1990.

Vielä kummallisempia ennätyksiä komeilee naisten puolella. Marita Koch juoksi 400 m vuonna 1985 aikaan 47,60 ja Jarmo Kratochvílová 800 m vuonna 1983 aikaan 1:53,28. Näillä hurjilla ajoilla olisi voitettu miestenkin mestaruudet tämän vuoden Kalevan kisoissa. Samaan haamusarjaan kuuluvat amerikkalaisen Florence Griffith-Joynerin pikajuoksuajat.

Jos ei välineitä olisi muutettu, derkkujen keihästulokset aiheuttaisivat vieläkin enemmän hämmästyksiä. Petra Felke heitti 80 metriä ja Uwe Hohn kiskaisi lähes juoksuradoille, melkein 105 metriä.

Minun ei pitänyt paljoa töllötellä Pekingin kisoja. Ei ainakaan herätä aamuyöstä. No, nukuttua tuli, mutta päivälähetysten ääreen vaan jämähti. Yle toimitti lähetyksensä ammattitaitoisesti. Toimittajilta ei tullut ylilyöntejä, ja asiantuntija Mika Lehtimäki oli perehtynyt asiaansa poikkeuksellisen hyvin. Haastattelipa toimittajamme pariin otteeseen isäntiä kiinaksikin.

Urheilijoista voimakkaimman vaikutuksen teki amerikkalainen kymmenottelija Ashton Eaton. Hänen ennätyksensä on kahdessa lajissa parempi kuin voimassa oleva Suomen ennätys ja kahdessa sama. Jos Eaton olisi osallistunut Pekingin tuloksillaan kesän Kalevan kisoihin, hän olisi voittanut Suomen mestaruuden neljässä lajissa ja saanut vielä yhdessä pronssia.

Lähes vastaavanlaista ylivoimaa muistuu mieleeni 60-luvun alusta, jolloin taiwanilainen kymmenottelija C. K. Yang vavisutteli tilastoja. Suomen yleisurheilu mönki silloinkin pohjamudissa. Yang oli niin hyvä seiväshyppääjä, että kymmenottelun pistetaulukkoa jouduttiin rukkaamaan.

Suomessa laskeskeltiin silloin, miten Yang pärjäisi parhaimpamme vastaan. Vuoden 1963 Kalevan kisoissa hän olisi silloisella sarjallaan voittanut kolme mestaruutta ja saanut vielä yhden hopean.

pajen